

خبر

قرار مجرمیت «جوانفکر» صادر شد

● **رویداد ۲۴:** وکیل مدافع علی اکبر جوانفکر، مشاور مطبوعاتی محمود احمدی‌نژاد، رئیس‌جمهوری دولت‌های نهم و دهم از صدور قرار مجرمیت موکلش در شعبه دوم بازپرسی دادسرای فرهنگ و رسانه خبر داد.
مهران عبدالله‌پور با اعلام این خبر گفت شعبه دوم بازپرسی دادسرای فرهنگ و رسانه به اتهام نشر اکاذیب برای موکلش قرار مجرمیت صادر و پرونده را برای رسیدگی به دادگاه ارسال کرده است. این وکیل دادگستری درباره موضوع شکایت این پرونده اظهار کرد این پرونده به‌دنبال انتشار مطلبی توسط موکل‌م در یک پست تلگرامی تشکیل شده است که در آن جوانفکر از سازمان بازرسی کل کشور خواسته بود به گزارش‌های مربوط به سوءاستفاده یکی از مسئولان قضائی رسیدگی کند. عبدالله‌پور همچنین درباره نتیجه واخواهی موکلش به حکم شعبه اول دادگاه انقلاب گفت: موکل‌م در اعتراض به نحوه عملکرد دادگاه در جلسه واخواهی شرکت نکرد و هنوز هم نتیجه آن اعلام نشده است اما چند وقت پیش نتیجه واخواهی به حکم دادگاه شعبه ۱۰۶۰ کارکنان دولت اعلام شد و قاضی پرونده حکم قبلی خود را مبنی بر دو سال حبس، چهار میلیون تومان جزای نقدی و دو سال ممنوعیت از فعالیت در فضای مجازی تأیید کرد. این وکیل دادگستری افزود: پیش‌تر هم دادگاه تجدیدنظر، محکومیت موکل‌م را به ۹۱ روز حبس در ارتباط با ماجرای درگیری در روزنامه ایران در دولت دهم تأیید کرد.

شرایط جدید
چک‌های تضمینی بانکی
● **ایسنا:** شورای عالی هماهنگی اقتصادی سه قوه در جلسه دیروز، موضوعات مرتبط با کلیات منابع و مصارف بودجه سال ۱۳۹۸ کل کشور را با تأکید بر توجه به نیازهای مردم به‌ویژه اقشار کم‌درآمد، بررسی کرد. در این جلسه که با حضور رؤسای قواؤ مختلفه و قضائیه و نه ریاست حجت‌الاسلام حسن روحانی تشکیل شد، مصوب شد که چک‌های تضمینی بانکی جدید، قابل ظهرنویسی و انتقال به غیر نباشند. در جلسه شورای عالی هماهنگی اقتصادی همچنین برای نقدکردن چک‌های موجود فرصتی یک‌ماهه در نظر گرفته شد و انتقال این چک‌ها به غیر، اعتبار نخواهد داشت و از بانک مرکزی خواسته شد که دستورالعمل اجرائی این مصوبه را به بانک‌ها ابلاغ کند.

ادامه از صفحه ۲

وزیر استیضاح‌ناپذیر

برخی دیگر از نمایندگان اصلاح‌طلب نیز اعتقاد داشتند که وزیر کشور استناداران و فرمانداران مناسبی را انتخاب نکرده است.
باین‌حال رحمانی‌فضلی با ۲۵۰ رأی دوباره به وزارت کشور رسید. ۱۶ ماه از روی‌کارآمدن دولت دوازدهم می‌گذرد و در این زمان اتفاقات مهمی در حوزه وزارت کشور رخ داده است. از اعتراضات دراویش گرفته تا درگیری‌های دی سال گذشته و همچنین عزل و نصب‌های عبدالرضا رحمانی‌فضلی که بارها پای او را به مجلس کشاند و برای او کارت زرد به ارمغان آورد؛ اما او همچنان یکی از مهره‌های مؤثر در دولت بود و مهمی در مرداد امسال با حکم حسن روحانی به‌عنوان «نماینده رئیس‌جمهور در ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز» منصوب شد.

اوایل مهر هم از سوی روحانی «رئیس ستاد اطلاع‌رسانی و تبلیغات اقتصادی کشور» شد. جدیدترین اتفاق برای رحمانی‌فضلی، انتصاب پسر او به‌عنوان مشاور وزیر امور اقتصادی و دارایی، است.
فرهاد دژپسند درباره این حکم گفته بود: «علت انتخاب او به‌عنوان مشاور جوان، نسبتش با رحمانی‌فضلی نیست؛ بلکه آشنایی شخص خودم از توانمندی‌های ایشان است؛ زیرا او از دوره کارشناسی، یکی از دانش‌جویان خوب بوده است». وزیر کشور هر دو دولت روحانی

متعدد و متفاوتی دارد.
شهریور سال جاری استیضاح رحمانی‌فضلی در مجلس در دستور کار قرار گرفت؛ اما یک ماه پیش با منصرف‌شدن ۱۶ نفر از ۲۵ نماینده‌ای که این موضوع را دنبال می‌کردند، رحمانی‌فضلی استیضاح‌ناپذیر باقی ماند. نکته درخور‌توجه منتقدان رحمانی‌فضلی در این است که آنچه را می‌توان در دو طیف امیدی و ولایتی مجلس دید. به‌تازگی نیز فراکسیون اهل سنتی مراتب نارضایتی خود را از وزیر کشور رسانه‌ای کرده بود. هم‌زمان با انتقاد این فراکسیون، علی مطهری نیز در زمینه تأخیر صدور حکم شهردار جدید تهران وزیر کشور را مقصر دانست و گفته بود درصورتی‌که حکم شهرداری او ناپایب، وزیر کشور را استیضاح خواهد کرد. هرچند بعید به نظر نمی‌رسد که این بار هم استیضاح وزیر کشور تا انتها پیش برود؛ اما نکته جالب توجه این است که در پرس‌وجو با برخی از نمایندگان هنوز مشخص نیست که این بار چه گروهی و به چه دلیلی دنبال استیضاح وزیر کشور هستند.

سیاست

برجام سنگی میان رودخانه بود

در آن هستیم، موجب این عملکرد و راهبرد شده است. اولین نکته مهم بررسی گذشته است. ما باید بی‌رحمانه سراغ نقد خودمان برویم و اجازه دهیم محترمانه نقد شویم. نگوییم هرچه کرده‌ایم خوب بوده و خطایی نداشته‌ایم. خطاهایمان زیاد بوده که اینجا ایستاده‌ایم. با توجه به آرمان‌هایی که مطرح بود اگر جایی خطا نداشتیم حتما الان در رأس دنیا بودیم. باید نقادانه کارهایمان را بازخوانی کنیم. دوم اینکه طرحی نو دراندازیم که مطابق با تحولات و تغییرات روز و جهان امروز باشد. سوم اینکه از اتکا به یک مجموعه کوچک که در داخل کشور هستند دست برداریم. این کشور ۸۰ میلیون جمعیت دارد. کشور متعلق به یک گروه و حزب نیست. کشور نباید از ظرفیت‌های بزرگ متفکران ارزشمند محروم شود. با کنارگذاشتن سیاست‌های حذفی بهترین راه مراجعه به نمایندگان واقعی مردم است. اگر این کار انجام شود یقین دارم که از این مشکلات خارج می‌شویم. ما به اندازه کافی نیروهای کارشناسی در کشور در تمام حوزه‌ها داریم. زمین خوردیم و بلند شدیم و لباسمان را تکاندیم، با هزینه‌ای که ملت پرداخت کرده، این انصاف نیست که بخش بزرگی از نیروهای کشور با آن تجربیات کنار باشند و گروه اندکی برای همه تصمیم بگیرند. اگر تصمیمات خوب می‌گرفتند باز قابل تحمل بود، اما متأسفانه نتایج کار شواهد فراوانی دارد از طرف دیگران در معرض تهدید باشید. همان‌طور که عرض کردم، دانشتیم از ذهن شما کلماتی به نام داشمی می‌گذشت؟ خبر. بعد از داعش هم می‌تواند تهدید دیگری به وجود بیاید.

❧ **در خبرها آمد که ایران در سطح کارشناسی در مذاکرات مربوط به صلح در افغانستان با طالبان قطر طیف معتدل تری هستند؟**
طالبان با موافقت قطر پاکستان و آمریکا سال‌هاست دفتری را در این کشور ایجاد کرده‌اند، برای اینکه هر زمان، کاری داشتند بتوانند مستقیم به آنها مراجعه کرده و مذاکره کنند. امتیازی است که به طالبان داده شده که این دفتر را داشته باشند و به‌تازگی نماینده جدید آمریکا در افغانستان با آنها مذاکره کرده و بار اول هم نیست. این مذاکرات گاهی علنی می‌شود و گاهی اوقات پشت پرده است. به‌رحال طالبان بخشی از واقعیت مسئله افغانستان درحال حاضر است. چرایی‌اش را در بحث‌های گذشته عرض کردم که چرا به وجود آمده. اکنون براساس آخرین گزارش‌کی که هفته قبل «سیکارا»

❧ **ادامه از صفحه ۶**
یعنی ما با کسی به‌جز اوپاما مذاکره کرده بودیم؟

شما دو سر طیف را در مقطعی از تاریخ آمریکا و روابط ما با آمریکا دارید. یک سو اوپامایی است که راهبردش رسیدن به یک نتیجه مثبت با ایران بود و اکنون هم با وجود فشارها به خوبی می‌توانید این تفاوت را تشخیص دهید. یک سو هم ترامپی بود که خیلی تیز و تند وارد صحنه شد. این دو با هم خیلی فاصله دارند و تا حدی نتیجه‌گیری را مشکل می‌کند. درحالی‌که آمریکا نه اوپامااست و نه ترامپ؛ آمریکا چیزی بین این دو است. ترامپ و اوپاما که در هم ادغام شوند آمریکا را می‌سازند. آمریکا یک ماهیت دارد که نمی‌توانیم نادیده‌اش بگیریم و باید با آن تعریف سرگراش برویم. اینکه آنها بزرگ‌ترین مدعی حقوق بشر هستند، صحت ندارد. ببینید در فلسطین و میانمار و یمن چه می‌گذرد. بنابراین این ادعاها یک ویتترین است. جهت دیگر هم به همین ترتیب است. باید واقعیت آمریکا را بشناسیم. آمریکا بزرگ‌ترین قدرت دیپلمات و در جهت منافع خود حرکت می‌کند. ما برای اینکه با آمریکا، روسیه یا اروپا رابطه داشته باشیم و میزانی را تنظیم کنیم حتما باید ماهیت این حکومت‌ها را درست بشناسیم و برای درازمدت طرح و برنامه داشته باشیم. باید قدرت ملی داشته باشیم که متکی بر آرای ملت باشد که به‌این‌ترتیب طرف ما بداند که با یک ملت ۸۰۰ میلیونی روبه‌رو است. در آن صورت می‌توانیم از عقلانیت جمعی استفاده کنیم نه یک جناح. علاوهبر اقتدار بیشتر اشتباهات هم کمتر خواهد بود. حکومت نمایندگی از مردم کند و ملت هم پشتوانه حکومت باشد. در آن صورت سیاست ما در مورد آمریکا و اروپا وقتی در چارچوب عقلانی تعریف شود دچار چنین دست‌اندازهایی نمی‌شود. من در یک مصاحبه این سؤال را کردم که چرا کشور دیگری به‌جز ما برجام ندارد؟ چرا باید به گوشه برجام برسیم؟ چرا باید در چنین وضعیتی قرار بگیریم؟ چرا هند و کره و سوئیس مثل ما مشکل ندارند؟ آنها سپرده آمریکا و روس هستند؟ آیا سیاست‌مداران و مردم آنها درک و فهمی از سیاست ندارند؟ آیا آنها کشورشان و ارزش‌هایشان را دوست ندارند؟ به رفتارهایشان توجه کنید و ببینید که انسان‌های شریفی هستند و با برنامه مناسب به‌سرعت پیش می‌روند. یک بار به خودمان مراجعه کنیم و این مطلب را به بحث نخبکان بگذاریم که ما کجای کار را اشتباه می‌رویم. یک جای کار ایراد دارد که شما دائم از طرف دیگران در معرض تهدید باشید. همان‌طور که عرض کردم، اگر اروپا درحال‌حاضر با ما چنین رفتاری دارد زیر چتر همان راهبردی است که عرض کردم. نباید این‌طور برداشت کرد که ما خیلی خوب هستیم. ما ناچار شدیم یک‌سری رفتار‌ها را انجام دهیم؛ به‌طورمثال از روی اضطرار ناچار شدیم خاتم‌ها را در استادیوم راه دهیم. چون به‌جز این فوتبال برقرار نمی‌شد. این به معنی موافقت مسئولان با این کار نیست. در جهت سیاست خارجی ما هم به همین ترتیب است؛ سیاست‌های اضطراری ما را به جایی نمی‌رساند. مثل سر خواندن شب امتحان است. اگر بخواهیم سیاست خارجی درستی داشته باشیم باید به شکل اصولی به تجربه بشریت توجه کنیم که چطور با هم رابطه برقرار می‌کنند. به مبانی اصلی زندگی مشترک در دنیا توجه کنیم. هیچ‌کدام از اینها به معنی این نیست که مبانی خود را کنار بگذاریم.

❧ **یکی از انتقادها به گفته شما می‌تواند این باشد که همه کشورهای اروپایی شرایطی مشابه ما ندارند و در منطقه بحران‌زده‌ای مثل خاورمیانه زندگی نمی‌کنند. عده‌ای معتقدند زیست ایران در سر چهارراه حوادثی**

ادامه از صفحه اول

چرا بن سلمان و پوتین برای ترامپ عزیزند

... که هر شرکت خارجی که بیش از ۲۰ میلیون دلار در بخش نفت ما سرمایه‌گذاری کند، او را تحریم کنند؛ پارس جنوبی، عسلویه یا حوزه نفتی آزادگان یا هر اسم دیگری که داشته باشد، برای قطر نفت است که روزانه نزدیک به یک میلیون بشکه نفت و میلیارد‌ها متر مکعب گاز را به یغما می‌برد و ما در راهروهای دیوان بین‌المللی لاهه سرگردانیم که باید خسارت به کرستت بدهیم یا نه. عربستان از حوزه نفتی مشترک فروروان که ما آنان با اسم سلمان می‌شناسندش، روزانه نزدیک به ۵۰۰ هزار بشکه نفت و میلیون‌ها مترمکعب گاز به یغما می‌برد.

«تولید نفت آمریکا در سال جاری میلادی با ۲۵ درصد افزایش به روزانه ۱۱ میلیون و ۷۰۰ هزار بشکه رسیده است، روسیه نیز رکورد تاریخی تولید روزانه ۱۱ میلیون و ۳۶۰ هزار بشکه نفت را شکسته است. تولید نفت عربستان هم به سطح روزانه ۱۰ میلیون و ۷۰۰ هزار بشکه رسیده است».

وقتی ترامپ شش ماه پیش از برجام خارج شد، همه از التهاب بازار نفت در آغاز اجرای برنامه خروج آمریکا از برجام سخن می‌گفتند. در آن زمان قیمت نفت خام برنت بالای ۸۰ دلار بود و تا اوایل اکتبر به ۸۶ دلار هم رسید. عده‌ای از کارشناسان بر این باور بودند تا تحریم نفتی ایران قیمت نفت بالای صد دلار و حتی ۱۵۰ دلار خواهد رسید اما از روز اجرائی شدن تحریم‌ها علیه ایران قیمت نفت به ۵۸ دلار و ۸۰ سنت رسید و پایین‌تر هم خواهد رفت. علت آن را باید در دو جبهه دیگری که ما با آمریکا تضاد منافع داریم، جست‌وجو کرد. جبهه دوم هم رابط ما با عربستان و اسرائیل برمی‌گردد. امروزه اسرائیل دشمنی اعراب را حس نمی‌کند و اعراب نیز با تاسف نه اینکه اسرائیل را غاصب نمی‌دانند که میلیون‌ها فلسطینی را آواره و سرگردان کرده و عملاً رؤیای حداقل دو کشور -اسرائیل- فلسطینی - را نابود کرده‌اند. با شهرک‌سازی عملاً خاکی باقی نمانده تا مردم کرانه باختری و نوار غزه با هر فرمولی که حساب کنیم، مکانی برای تشکیل دولت فلسطین داشته باشد. نقشه راهی که تندروهای اسرائیلی دنبال آن بودند که عملاً خاک و مردم فلسطین را به دو بخش نوار غزه و کرانه باختری با دو دیدگاه تقسیم کردند، عربستان هم درست زمانی که باید در انتظار بین‌المللی به خاطر شهادت شیخ باقر نمر محکوم شود، با حمله به سفارتخانه و کنسولگری‌اش در تهران و مشهد موجی به راه انداخت که خون شیخ نمر پایمال شد. جبهه سومی که ترامپ از بدو به قدرت رسیدن در آن بازی می‌کند، جبهه روسیه عموماً و شخص پوتین خصوصاً است؛ پوتین که با کارت ایران از مدت‌ها قبل در مناسبات بین‌المللی

کوتاه دپلماتسی

اعتراض ایران به توطئه‌های آمریکا

● **ایسنا:** در پی اظهارات تحریک‌آمیز چندی پیش مایک پمپئو، وزیر خارجه آمریکا، علیه ملت ایران، نمایندگی ایران در سازمان ملل در نامه‌ای خواستار محکومیت این اظهارات غیرمسئولانه شد. مایک پمپئو در اظهاراتی مردم ایران را به قحطی تهدید کرده بود. در این نامه که به امضای «اسحاق آل‌حیبیب»، سفیر ایران در سازمان ملل، به رئیس شورای امنیت و دبیرکل این سازمان ارسال شد، آمده: «این‌گونه اقدامات به‌منایه مجازات جمعی یک ملت و مصداق بارز نقض اصول بنیادین حقوق بین‌الملل است».

تأکید پوتین بر حفظ توافق هسته‌ای

● **ایسنا:** ولادیمیر پوتین در اجلاس گروه ۲۰ خواستار حفظ توافق هسته‌ای شد. به گزارش «نیویورک‌پست»، رئیس‌جمهور روسیه خاطرنشان کرد این امر برای جلوگیری از برانگیخته‌شدن موج جدیدی از تنش‌ها درباره برنامه هسته‌ای ایران لازم است.

سازوکاری برای دریافت بول نفت ایران از کره جنوبی

● **رئیس اتاق مشترک ایران و کره جنوبی** گفت: سازوکاری برای بازگرداندن بول نفت صادراتی از کره جنوبی تعریف شده است که بر مبنای آن، مطالبات نفتی ایران با واردات کالا تهاات می‌شود. حسین تنهایی روز گذشته به «ایرنا» گفت: «بر اساس این سازوکار، کالا توسط کره جنوبی به واردکنندگان عرضه و وجه آن از منابع حاصل از صادرات نفت کسری می‌شود و واردکنندگان نیز وجه کالاهای وارداتی را به دولت ایران پرداخت می‌کنند». او ادامه داد: «اگر بانک مرکزی دو کشور نتوانند در مبادلات مالی با یکدیگر همکاری داشته باشند، روابط اقتصادی بخش خصوصی می‌تواند در بستری یک صندوق مشترک برای تهاات کالا انجام شود».

گفت‌وگوی ترامپ و نخست‌وزیر استرالیا درباره ایران

● **ایسنا:** به نوشته روزنامه گاردین، دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا و اسکات موریسون نخست‌وزیر استرالیا، در دیدار یکدیگر درباره موضوعات مختلفی شامل تجارت، ایران و توافق هسته‌ای، افزایش نفوذ چین در اقیانوس آرام و تهدید کره‌شمالی رایزنی کردند.

راهکارهای سازمانی آسیاتک